

Under nr:is I och XLI ingick i samlingen den förteckning däröfver, som Gadebusch själf upplagt, omfattande en volym för afd. A., en för B. Hvardera volymen är indelad i hufvudafdelningar (A: I—XX, B: I—XXI)¹ och dessa ofta i underafdelningar, stundom i flere led², inom hvilka sedan de särskilda beståndsdelarna angifvas med arabiska siffror (t. ex. A. X. b. bb. VIII. 1, B. IV. 2). De på detta sätt markerade enheterna inom samlingen kunna vara af mycket varierande omfattning, från en diger volym ända till ett småtryck eller ett löst blad med några anteckningar.

Samlingen innehåller emellertid åtskilligt mer, än Gadebuschs ursprungliga förteckning gaf vid handen. Denna var nämligen ej fullföljd i jämbredd med samlingens tillväxt. Visserligen betecknar ej årtalet 1781, som återfinnes på titelbladen till dess båda delar (i band A: »Mense Apr. 1781», i B: »Mense Septbr. 1781») slutgränsen — man kan finna anteckningar rörande handlingar åtminstone fram till 1790 —, men de ganska tårrika accessionerna från större delen af 1790- och de första åren af 1800-talet, liksom äfven betydande tillskott från äldre tider, voro ej af honom där införda, hvaremot de till sin öfvervägande del voro inplacerade i själfva samlingen vare sig under särskilda nummer eller i förut numrerade konvolut. Till en mindre del voro de ej ens försedda med nummer, utan förvarades löst liggande tillsammans med samlingen.

Den revision af samlingen, som nu verkställts, har inskränkt sig till att göra den i sitt föreliggande skick så användbar som möjligt. Samlingen är visserligen ur flere synpunkter obekvämt att begagna, och principiellt är naturligtvis blandningen af trycksaker, originalhandlingar, afskrifter af handlingar och af lärda verk samt anteckningar af allahanda slag ingalunda tillfredsställande. Men en fullständig omläggning af ett i alla händelser genomtänkt system, efter hvilket en samling icke blott ordnats, utan äfven samlats, vore dock — äfven frånsedt den tid den skulle kräfva — en alltför vanskelig åtgärd för att synas tillräddig, då dock äfven med den ursprungliga ordningen samlingen tack vare den befintliga förteckningen kan göras fullt användbar.

Den gamla indelningen i volymer har med ytterst få undantag bibehållits, och såsom norm för uppställningen användes deras förut omnämnda fortlöpande numrering i två serier, den ena för folio (nu i st. f. med romer-

¹ Gadebusch hade i sin förteckning endast upptagit 19 hufvudafdelningar under A och 20 under B, men volymernas ryggrubriker upptogo äfven A: XX samt B: XXI, hvarför de nu tillagts äfven i förteckningen.

² Titlarna på hufvudafdelningarna meddelas såsom bihang till denna uppsats. En detaljerad innehållsöfversikt finnes i början af hvardera volymen.